

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1484/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милована Вукашиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 528/15 од 27.04.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 319/16 од 01.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милована Вукашиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 528/15 од 27.04.2016. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 319/16 од 01.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 528/15 од 27.04.2016. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које је осуђена на казну затвора у трајању од три месеца. Том пресудом окривљена је обавезана да на име доприноса за издржавање ошт. мал. законском заступнику ББ уплати укупан износ од 125.500,00 динара у року од четири месеца од дана правноснажности пресуде, а такође је обавезана да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 79.500,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 319/16 од 01.09.2016. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљене АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Ваљеву К 528/15 од 27.04.2016. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Ваљеву окривљену АА због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашена кривом изрекао услову осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од

једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљене у преосталом делу као неоснована одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Милован Вукашиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 30. став 1. и члана 451. став 1. ЗКП, повреде закона из члана 61. ст. 1. и 2. КЗ и због повреде одредбе члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање и да сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милована Вукашиновића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог закона, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему не указује на који начин је суд приликом доношења одлуке о трошковима кривичног поступка повредио закон, а из образложења захтева и навода да судови нису имали у виду чињеницу да је окривљена корисница социјалне помоћи, да је без имовине, да је иста према правноснажној пресуди Основног суда у Ваљевоу П2 647/12 од 12.02.2013. године дужна да на име доприноса за издржавање свог сина ВВ плаћа месечно 10.000,00 динара и да има обавезу да на име доспелих, а неисплаћених доприноса за издржавање свог сина плати укупно 125.500,00 динара у року од четири месеца од дана правноснажности пресуде као и трошкове кривичног поступка, на који начин би било доведено у питање не само

издржавање окривљене већ и издржавање њеног сина ВВ, због чега је окривљену сходно одредби члана 264. став 4. ЗКП у целости требало ослободити од дужности да накнади трошкове кривичног поступка. По оцени Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспоравају чињенице и околности утврђене првостепеном, а потврђене другостепеном пресудом од значаја за доношење одлуке о трошковима кривичног поступка.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредбе члана 30. став 1. и члана 451. став 1. ЗКП, ни по основу повреде одредбе члана 61. ст. 1. и 2. КЗ, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милована Вукашиновића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан